

ביטל הרב את הופעתו ברנע האחרון. הסטודנטים התמררו, והזמינו אותי על חשבון עצמם, באמצעות התרמה. בבולטימור ביטל הרב את הופעתו, והכומר הנוצרי, אישיות מוכרת במחנה השלום, קיבל אותי תחת חסותו. בסרוונט בוסלה הופעתו כלל ברנע האחרון. המכונה הטוטאליטרית פעלה, לפי מיטב השיטות שלמדו הפרנסיים היהודיים מג'ו מקינארטי המנוח ופירו אנניו יבל"א.

העיתונות הכבולה

אחד הכרזים החשובים ביותר של מכונה אימתנית ובעלת ההשפעה הרבה היא העיתונות.

קשה להאמין עד כמה שולטים המוסדות היהודיים על העיתונות האמריקאית. זהו אחד מפלאי הדור.

בכל עיר אמריקאית שהופעתו בה רואינתו על-ידי הרדיו והטלוויזיה, לפעמים כמה פעמים ביום. הימים היו ימי מלחמת-האחים בירוד, מות עבד-אל-נאצר וביקורי בולדה, וכואו של חי"כ ישראלי גונן-קונפורמיסטי היה בגדר "חדשות".

אולם בכל המסע הארוך הזה, עם קרוב למאה הופעות פומביות, הוזכרה הופעתו בעיתון-גים רק בשניים-שלושה מקומות. כל העיתונות האמריקאית הגדולה, החל בניו-יורק טיימס המכובד ועד לג'וב של בוסטון, קיימה חרם טוטאלי עלי.

הדבר היה מוזר, כי בכמה מקומות נשלחו אלי כתבים, שחקרו אותי בהתלהבות על מחנה-השלום בישראל. במקום אחד הוזמנתי לשיחה מלבכת בביתו של העורך הראשי. אך אף מילה אחת מכל אלה לא הופיעה בכתב.

מה פשר תופעה זו? העיתונאים הסבירו לי בגילוי-לב באורח פרטי. הפירסומת בטלוויזיה היא יקרה, ולכן אין הסוחרים המקומיים יכולים להרשות אותה לעצמם. הפירסום הוא רק מטעם חברות ארציות, ואלה אינן מתערבות בדרך כלל בתוכן השידורים. לכן הטלוויזיה היא חופשית.

אולם העיתונאים מתקיימים על מודעות מקומיות — ובין אלה תופסים מפרסמים יהודיים כ-80%. אם יעז עיתון לפרסם מילה אחת שאינה לרוחו של המייסד, הקהילתי (כלומר, של העסקים המקצועיים, המקב-לים הוראות מן הקונסול הישראלי) — בא למחרת היום מבול של ביטול-מודעות. איש אינו מוכן להסתכן.

כל זה הוא סוד גלוי בעיתונות האמרי-קאית — ורכים מדברים על כך במרירות, אם כי בלחש. נאמר כי שום דבר, שאינו תואם את הקו האדוק ביותר של התעמולה הישראלית הרשמית, אינו יכול להתפרסם בארצות-הברית.

לדעתי זהו אחד הגורמים המסי-כנים ביותר לאנטר-שמיות. באחד הימים יתנקם הדבר ביהודים וכי ישראל בצורה מוזרה.

דוגמה: פעמיים, בשני ביקורים, נשאלה גולדה מאיר במסיבות-עיתונאים רשמיות ל-דעתה על "תוכנית אבנרי" (כפי שנקראת בטעות התוכנית להקמת מדינה פלסטינית בצד ישראל. שטח אין יודעים בחו"ל על מנגנון הכוחות בישראל, התומכים ברעיון זה. הקדשתי חלק ניכר מוזמני כדי להעלות על גב שאת רבי-גוניותו של מתנה זה).

בשתי הפעמים התייחסה גולדה לרבר בעוקצנות מאופקת. היה זה גילוי-דעת על אחד הרעיונות החשובים המנסרים בחלל העולם. אך מבין מאות העיתונאים שנכחו בשני המיקרים, רק אחד מצא לנכון לזרוח על כך בעיתונו.

זהו מוסד ציבורי, שמאחוריו עומד משרד-החוץ האמריקאי, ואולי גם אילי-הנפט. בראשו עומדים שגרירים-לשעבר של ארצות-הברית בבירות-ערב.

בוועידה השתתפו כל המיזימי של המדענים ואישי-הציבור העוסקים במרחב שלנו. קשה לתאר קהל רב-יוקרה יותר. הנושא היה בעיית פלסטין.

בתלק הרשמי הוזמנו לעימות תועמלנים רשמיים-למחצה של הפידאיון ושל המייסד הישראלי. לפי המלצת השגרירות הישראלית הובא מירושלים מורתן צעיר בשם דויד פרחי, ויחד עימו שימחה פלאפן, עסקן מפ"מי מגן-שמואל, השוהה באופן קבוע בחו"ל והמחלק את זמנו בין איסוף כספים ל"מפעלי שלום" של מפ"ם ובין השמעת כל פלגי מחנה-השלום הישראלי שאינם כפופים למפ"ם.

(מכיוון שאיני שייך לשני המייסדים, ושניהם התנגדו להופעתו, סודרה עבורי הרצאת אורח נפרדת בפני המשתתפים הנכבדים. היתה זאת ההרצאה החשובה ביותר בסיורי, כש-אלופי חל-היבשה וחיל-הים, פקידים בכירים של משרד-החוץ, נשיא-אירונגים ואילי-נפט שואלים אותי ארוכות לפרטי התוכנית להקמת מדינה פלסטינית).

מי עוזר ל"פתח"?

העימות שנערך בין איש הפידאיון, פרחי ותועמלן ציוני מיקצועי בשם קינן היה מדהימה ביותר.

איש פתח אמר את דבריו הרגילים, בשפה קיצונית. חלק ניכר מוזמנו הוקדש להספה נגד "תוכנית אבנרי", המפריעה לפידאיון, בנוסח החוברת שהוצאה על-ידי פתח לקראת סיורי.

אחריו דיבר פרחי. הוא לא סתר את דברי הנואם הקודם (הייתי זקוק להתאפקות עילאית כדי להימנע מלקפוץ על הבמה ולהגיד מה שניתן היה להגיד. זה היה כל כך קל!) תחת זאת דיבר בקול ענות חלושה על מצב-הרוח בישראל. נציג זה של משרד-החוץ הישראלי השתדל להוכיח לקהל כי חלק גדול והולך של הציבור הישראלי דוגל עתה בהקמת מדינה פלסטינית, לפי הצעתנו!

האסון בא עם התועמלן הציוני. היה זה עסקן קשיש, שדיבר בכנות. הוא הפליג ב-זכרונות אישיים ארוכים משנות השלושים, דיבר ארוכות על השואה. מכיון שהדבר לא נגע לנושא (ישות פלסטינית), נוצרה הרגשה של אי-נוחות גוברת, ולבסוף החל הקהל לגלות עוינות סמויה לנואם. שעורר רושם כאילו רוצים אנו לעשות הון פוליטי על-חשבון השואה. כשהורו איש פתח לנואם, בנוסח הסלנג המודרני, קצר תשואות רבות.

"כך זה תמיד", העיר מרעץ צעיר שישב לידו, "התעמולה הציונית המיושנת הזאת מקוממת את ה-קהל נגד ישראל, לטובת הפתח. זה כמו לשלוח חיל עם חץ וקשת נגד מטוס, מי-ג'21!"

סיורי הוכיח בעליל שאפשר להתמודד עם תעמולת הפידאיון, אפשר לרכוש את לב אנשי השמאל החדש (מלבד קומץ הקנאים הקיצוניים), אפשר לשלב את האהדה הרבה הגוברת לעניין הפלסטיני עם דאגה כנה לקיום ישראל.

אבל התעמולה הציונית המעובשת, ההסברה הישראלית העלוכה והעמדה הטוטאליטרית של המייסד היהודי-האמריקאי מונעות זאת. **א ל ה ה ה העוזרות הטובות ביותר של פתח.**

על לוחות המודעות בקמפוסים של האוניברסיטאות האמריקאיות, הודו בארצות-הברית מחיוב החוק את תחנות-הטלוויזיה להציג את שני הצדדים של כל ויכוח. (היכן חוק כזה בארץ הדמוקרטית שלנו?) עורך התוכנית שאל מיהו הצד השני המתנגד לדיעותי. הרב האוניברסיטאי מטעם מוסד הייל, שכיהן כמארחי, אמר שיש שני צדדים המתנגדים לדיעותי: הפידאיון וממשלת ישראל.

העורך פנה לקונסוליה הישראלית, אך זו חשבה, כנראה, שאין זה מתפקידה לשלוח נציג שייתכח עם חברי-כנסת ישראל. הערכים שלחו נציג: פרופסור אביר-לורו, כבן 40 ליד יפו, פליט.

הפרופסור קיבל אותי בכניסה לתחנה. לחצנו ידיים והחלפנו דברי נימוסים. היה רגע של מבוכה, כשסיפר לי שגולד במשייה הודית בחיך נבון שאני מכיר את המקום.

כשהתחיל הראיון, פתח הפלסטיני בהתקפת-מחץ, בנוסח הסיסמות השגורות על ישראל האמריקאית, הפאשיסטית, הגזענית וכד'. הנבתי בכמה מילים שקטות, כשלתפח התפרץ לחיכות אורח של התוכנית, עסקן אמריקאי ימני-קיצוני, הרוצה להיבחר לתפקיד כלשהו וחשב כי זוהי הזדמנות טובה לרכוש קולות יהודיים.

הוא התנפל על הערבי בשצף-קצף, טען שכל הערבים הם סוכנים סובייטיים, ודרש שישראל לא תיסוג אף משעל-אדמה אחת, שתתקוף את הצבא המצרי-סובייטי ותחיל לו מפלה, ועוד כהנה וכהנה.

התרגזתי ואמרתי שאיני רואה בעין יפה ירדנים היושבים באמריקה והנתנים לנו הוראות להילחם. אחרי ככלות הכל, הבחורים שלנו הם הנהרגים בפואק.

האמריקאי פנה נגדי, ויצא בצרור השמצות קיצוניות על שאני מכיר בקיום הפלסטינים. כאן התערב אביר-לורו, והגן עלי. הוא אמר שהוא מוכן להכיר במדינת ישראל. האמריקאי עזב אותי והתנפל שוב עלי, תוך סירוס דבריו. שיטעתי את דבריו והערתי שהוא מסלף את דברי אביר-לורו.

הוא התנפל על הערבי בשצף-קצף, טען שכל הערבים הם סוכנים סובייטיים, ודרש שישראל לא תיסוג אף משעל-אדמה אחת, שתתקוף את הצבא המצרי-סובייטי ותחיל לו מפלה, ועוד כהנה וכהנה.

התרגזתי ואמרתי שאיני רואה בעין יפה ירדנים היושבים באמריקה והנתנים לנו הוראות להילחם. אחרי ככלות הכל, הבחורים שלנו הם הנהרגים בפואק.

האמריקאי פנה נגדי, ויצא בצרור השמצות קיצוניות על שאני מכיר בקיום הפלסטינים. כאן התערב אביר-לורו, והגן עלי. הוא אמר שהוא מוכן להכיר במדינת ישראל. האמריקאי עזב אותי והתנפל שוב עלי, תוך סירוס דבריו. שיטעתי את דבריו והערתי שהוא מסלף את דברי אביר-לורו.

הוא התנפל על הערבי בשצף-קצף, טען שכל הערבים הם סוכנים סובייטיים, ודרש שישראל לא תיסוג אף משעל-אדמה אחת, שתתקוף את הצבא המצרי-סובייטי ותחיל לו מפלה, ועוד כהנה וכהנה.

התרגזתי ואמרתי שאיני רואה בעין יפה ירדנים היושבים באמריקה והנתנים לנו הוראות להילחם. אחרי ככלות הכל, הבחורים שלנו הם הנהרגים בפואק.

האמריקאי פנה נגדי, ויצא בצרור השמצות קיצוניות על שאני מכיר בקיום הפלסטינים. כאן התערב אביר-לורו, והגן עלי. הוא אמר שהוא מוכן להכיר במדינת ישראל. האמריקאי עזב אותי והתנפל שוב עלי, תוך סירוס דבריו. שיטעתי את דבריו והערתי שהוא מסלף את דברי אביר-לורו.

הוא התנפל על הערבי בשצף-קצף, טען שכל הערבים הם סוכנים סובייטיים, ודרש שישראל לא תיסוג אף משעל-אדמה אחת, שתתקוף את הצבא המצרי-סובייטי ותחיל לו מפלה, ועוד כהנה וכהנה.

התרגזתי ואמרתי שאיני רואה בעין יפה ירדנים היושבים באמריקה והנתנים לנו הוראות להילחם. אחרי ככלות הכל, הבחורים שלנו הם הנהרגים בפואק.

האמריקאי פנה נגדי, ויצא בצרור השמצות קיצוניות על שאני מכיר בקיום הפלסטינים. כאן התערב אביר-לורו, והגן עלי. הוא אמר שהוא מוכן להכיר במדינת ישראל. האמריקאי עזב אותי והתנפל שוב עלי, תוך סירוס דבריו. שיטעתי את דבריו והערתי שהוא מסלף את דברי אביר-לורו.

שותפות עם ערבי

פעמים רבות נתקלתי בערבים. אסור הפעם רק על הפגישה המשעשעת ביותר. אחרי הרצאתי במכללת שיקאגו, הוונמתי, כרגיל, לכמה ראיונות רדיו וטלוויזיה. ביניהם היה מעין ראיון קולקטיבי, בו מופיעים ביחד כחצית-הסדר אורחים שונים.

בארצות-הברית מחיוב החוק את תחנות-הטלוויזיה להציג את שני הצדדים של כל ויכוח. (היכן חוק כזה בארץ הדמוקרטית שלנו?) עורך התוכנית שאל מיהו הצד השני המתנגד לדיעותי. הרב האוניברסיטאי מטעם מוסד הייל, שכיהן כמארחי, אמר שיש שני צדדים המתנגדים לדיעותי: הפידאיון וממשלת ישראל.

העורך פנה לקונסוליה הישראלית, אך זו חשבה, כנראה, שאין זה מתפקידה לשלוח נציג שייתכח עם חברי-כנסת ישראל. הערכים שלחו נציג: פרופסור אביר-לורו, כבן 40 ליד יפו, פליט.

הפרופסור קיבל אותי בכניסה לתחנה. לחצנו ידיים והחלפנו דברי נימוסים. היה רגע של מבוכה, כשסיפר לי שגולד במשייה הודית בחיך נבון שאני מכיר את המקום.

כשהתחיל הראיון, פתח הפלסטיני בהתקפת-מחץ, בנוסח הסיסמות השגורות על ישראל האמריקאית, הפאשיסטית, הגזענית וכד'. הנבתי בכמה מילים שקטות, כשלתפח התפרץ לחיכות אורח של התוכנית, עסקן אמריקאי ימני-קיצוני, הרוצה להיבחר לתפקיד כלשהו וחשב כי זוהי הזדמנות טובה לרכוש קולות יהודיים.

הוא התנפל על הערבי בשצף-קצף, טען שכל הערבים הם סוכנים סובייטיים, ודרש שישראל לא תיסוג אף משעל-אדמה אחת, שתתקוף את הצבא המצרי-סובייטי ותחיל לו מפלה, ועוד כהנה וכהנה.

התרגזתי ואמרתי שאיני רואה בעין יפה ירדנים היושבים באמריקה והנתנים לנו הוראות להילחם. אחרי ככלות הכל, הבחורים שלנו הם הנהרגים בפואק.

האמריקאי פנה נגדי, ויצא בצרור השמצות קיצוניות על שאני מכיר בקיום הפלסטינים. כאן התערב אביר-לורו, והגן עלי. הוא אמר שהוא מוכן להכיר במדינת ישראל. האמריקאי עזב אותי והתנפל שוב עלי, תוך סירוס דבריו. שיטעתי את דבריו והערתי שהוא מסלף את דברי אביר-לורו.

הוא התנפל על הערבי בשצף-קצף, טען שכל הערבים הם סוכנים סובייטיים, ודרש שישראל לא תיסוג אף משעל-אדמה אחת, שתתקוף את הצבא המצרי-סובייטי ותחיל לו מפלה, ועוד כהנה וכהנה.

התרגזתי ואמרתי שאיני רואה בעין יפה ירדנים היושבים באמריקה והנתנים לנו הוראות להילחם. אחרי ככלות הכל, הבחורים שלנו הם הנהרגים בפואק.

האמריקאי פנה נגדי, ויצא בצרור השמצות קיצוניות על שאני מכיר בקיום הפלסטינים. כאן התערב אביר-לורו, והגן עלי. הוא אמר שהוא מוכן להכיר במדינת ישראל. האמריקאי עזב אותי והתנפל שוב עלי, תוך סירוס דבריו. שיטעתי את דבריו והערתי שהוא מסלף את דברי אביר-לורו.

הוא התנפל על הערבי בשצף-קצף, טען שכל הערבים הם סוכנים סובייטיים, ודרש שישראל לא תיסוג אף משעל-אדמה אחת, שתתקוף את הצבא המצרי-סובייטי ותחיל לו מפלה, ועוד כהנה וכהנה.

התרגזתי ואמרתי שאיני רואה בעין יפה ירדנים היושבים באמריקה והנתנים לנו הוראות להילחם. אחרי ככלות הכל, הבחורים שלנו הם הנהרגים בפואק.

לטובת נישואי תערובת

אדם אחד שהעז להפר את הוראת הש"י הפרטי של ליגת-ההשמחה היה הרב של קהר לה רסורמית עשירה בלוס-אנג'לס, שהומינגני להצרות בבית-הכנסת שלו. זהו בנין מודרני נהדר, הנישא בראש גיבעה מעל לריכוז העשירים היהודיים.

נכח קהל עצום, כמו בהיכל התרבות, והכל עבר בלי תקריות. רק זקן ממולה, שהציג את עצמו כמזלל הישראלי סימס (שבועון שאשטיסטי עלוב בשפה האנגלית, המופיע בישראל, בכספו של המיליונר ברני דויטש, והמטיף לדעות של הר"ר ישראל אלדר-ייב), נשא נאום-השמחה נגדי. כרגיל, לא הקשיב למלה אחת שאמרת, הפרך בהתלהבות דברים שהוא שם בפי, ובסוף הישחה אותי להיטלר והמן הרשע, משמידי היהודים.

אחרי-כך, בעלילות בולטת, כמו שמילא את חובתו על הצד חיותר טוב, נישא אלי לחץ את ידי בחמימות, הזמין אותי לקפה וחשפיטע עלי דבריי-נועם. הוא סיפר ששם מזניזורק ללוס-אנג'לס כדי לדבר נגדי.

הרב אינו רואה בכך טרגדיה. לזכרו, כארבעים אחוז מן הזוגות המערובים משייכים את עצמם לעם היהודי, עם או בלי גיור, כך שההפסד הדמוגרפי הוא קטן. יתר על כן, הוא מקהה שאחוז זה ילך ויגדל, כך שנישואי-התערובת יהיו מקור לגידול העם היהודי. מוזע? מכיוון שיש משבר של זהות בבור הצעיר, ויש הרבה מן המושך בהצטרפות לזהות היהודית, בתנאי שלא תהיה אורתודוקסית ודוחה.

(לתשומת-לב מנסחי חוקי-השבות ומירשם-התושבים. מעשיכם הם פשע כלמי העם היהודי. אתם מוכרים את עתידו תמורת נזיר הערשים של יצחק רפאל ומנחם פרוש).

התלונה החוזרת בכל הקמפוסים היא: ההסברה הציונית והישראלית היא גוראה. לא זו בלבד שאינה מקרבת את הנוער האמריקאי לעניינה של ישראל, אלא שהיא זוחה ודוחפת אותו לזרועות תועמלני פתח.

לא ידעתי על מה הם מדברים, עד שהשתתפתי בחצקת מכוון המירוח התיכון בחשיננטון.

הוא התנפל על הערבי בשצף-קצף, טען שכל הערבים הם סוכנים סובייטיים, ודרש שישראל לא תיסוג אף משעל-אדמה אחת, שתתקוף את הצבא המצרי-סובייטי ותחיל לו מפלה, ועוד כהנה וכהנה.

התרגזתי ואמרתי שאיני רואה בעין יפה ירדנים היושבים באמריקה והנתנים לנו הוראות להילחם. אחרי ככלות הכל, הבחורים שלנו הם הנהרגים בפואק.

האמריקאי פנה נגדי, ויצא בצרור השמצות קיצוניות על שאני מכיר בקיום הפלסטינים. כאן התערב אביר-לורו, והגן עלי. הוא אמר שהוא מוכן להכיר במדינת ישראל. האמריקאי עזב אותי והתנפל שוב עלי, תוך סירוס דבריו. שיטעתי את דבריו והערתי שהוא מסלף את דברי אביר-לורו.

הוא התנפל על הערבי בשצף-קצף, טען שכל הערבים הם סוכנים סובייטיים, ודרש שישראל לא תיסוג אף משעל-אדמה אחת, שתתקוף את הצבא המצרי-סובייטי ותחיל לו מפלה, ועוד כהנה וכהנה.

התרגזתי ואמרתי שאיני רואה בעין יפה ירדנים היושבים באמריקה והנתנים לנו הוראות להילחם. אחרי ככלות הכל, הבחורים שלנו הם הנהרגים בפואק.